

ikke mange, og jeg tror heller ikke, de fæstne Karakteren eller staalsætte Villien, noget, som netop skulde gøres i den Alder.

Naar vi her i Tinget skulle tage en Skat paa Fornøjelser under Overvejelse, idet den høje Regering mener af fiskale Grunde ikke at kunne undlade at beskatte nogle af den Art Fremvisninger, forekommer det mig, at vi, som det alt fra mit Partis Side er sagt, bør skelne mellem forædlende Kunst og Gøgl, og det opnaar vi sikkert bedst ved at omdanne Skatten til en Stempelskat. Jeg skal her indskyde, at jeg forstod den højtærede Ordfører saaledes, at han mente, en Stempelskat maatte være ens for alle Billetter, enten de vare dyre eller billige. Saadan havde jeg i Grunden ogsaa i min Enfoldighed tænkt mig det, nemlig at der skulde klæbes et Stempelmærke paa hver Billet. Det har man andre Steder. Jeg har f. Eks. set i Italien, at naar man køber en Æske Svovlstikker, er den klæbet til med et Stempelmærke, som maa brydes, før den kan lukkes op. Men senere er jeg kommen til den Opfattelse, at det vil være rigtigere at stemple Billetten i Forhold til dens Pris saaledes, at naar den koster 1 Kr., skal der trykkes paa den: Stempel 15 Øre, og koster den 2 Kr., skal der trykkes paa den: Stempel 30 Øre. Derved vil der opnaas, at det tydeligt ses, at Skatten lægges paa Forbrugeren, og at hver enkelt, der køber en Billet, ser, hvad han giver i Skat, og ser, hvad Forskel man gør i Beskatningen paa ædle og tvivlsomme Fornøjelser. Jeg ved ikke, om dette kan gøres her i Landet, men det kunde da tages under Overvejelse. Navnlig af Hensyn til de unge, tror jeg, vi bør gøre noget saadant. Jeg ved, at der er under Opsejling en Adresse til Regering og Rigsdag imod tvivlsomme og nedbrydende Forlystelser, og deri foreslaas et folkevalgt Censurnævn i hver Kommune. Kunde det ikke tænkes, at et saadant Nævn kunde være til Støtte for en lykkeligbringende Paavisning af, hvad der er forædlende, og hvad der er skadeligt.

Jeg vil bede den højtærede Minister og det høje Ting og det muligt kommende Udvalg tage disse Tanker under Overvejelse. Maaske kunde de være vanskelige at udføre, men jeg har ikke kunnet tilbageholde dem. I øvrigt vil jeg tilføje, om det ikke kunde tages under Overvejelse, nu da vi skulle have en Forlystelsesskat, ogsaa at lægge den paa de Etablissementer, som blev omtalt af det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) i Gaar,

koncertgivende Restauranter og saadanne Steder.

Som det er omtalt af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), ville Varieteer og andre Koncertlokaler let kunne unddrage sig en Skat som den her foreslaaede ved at tage Entré paa den Maade, at der gives mere for den første Genstand, der nydes. Jeg vil bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke, samtidig med at denne Lov vedtages, kunde gøres noget for at forhindre dette. Ellers kan man komme i den samme kedelige Stilling, som vi nu staa i overfor den foreslaaede Skat paa indenlandsk Tobaksavl, der jo er en ganske simpel Følge af, at Tobaksskatten blev forhøjet forrige Aar, hvad der bevirker, at Tobakkens Kvalitet forringes, saa at Tobaksavlens her i Landet maaske vil tage et større Opsving, og Tolden ikke vil komme ind i Statskassen.

Desuden skal jeg slutte mig til den Kritik, der er fremkommen over Lovens § 4. Den bør sikkert have en mere bestemt og tydelig Affattelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Meyer: Det ærede Medlem, der havde Ordet, talte utvivlsomt ud fra de allerbedste Hensigter og ønsker vistnok, at Livet kunde forme sig saaledes, at det gode kunde sejre over alt det slette, men jeg tror, det ærede Medlem har misforstaaet, hvorledes Forholdene egentlig ere i en By som København i Modsætning til Landet. Det fremgik af hans Tale, at han mente, at København var et Sted, der burde stilles i Modsætning til Landet. Han ønskede, at Lovgivningen skulde sætte Skel, eller antydede i alt Fald dette som noget ønskeligt. Han henpegede paa Muligheden af at have et Fornøjelsesraad i hver Kommune, indrømmede, at Censur da vilde være nødvendig, og mente blot, at det vilde være ret vanskeligt at gennemføre. Jeg tror, det vil være rigtigt her straks at sige, at Lovgivningen ikke skal give sig til, hverken statslig eller kommunalt, at øve Censur i nogen som helst Form. Jeg tror, at det eneste, hvorved man kan tænke sig noget godt fremstaa, er, at Befolkningen selv lærer, hvilke Glæder den skal søge, og hvilke den skal undgaa, og det skulle vi andre ikke blande os i, derved ville vi kun forkludre det hele, umuliggøre, at der kan opstaa en virkelig sund Moral og